

శివపంచాక్షరి కన్నా మిన్న ఆ నామం.
అష్టాక్షరి కంటే తేష్టం ఆమంత్రం.
హించిలో ఏకాక్షరి (ప్రణవం).
తెలుగులో రెండక్షరాల పిలుపు...
అదే అమ్మ! జనన మరణాలు లేని ఆ శ్రీహారి
మాతృమూర్తి పేమ కోరే మానవుడిగా
అవతారం దాల్చాడంటే అతిశయం కాదు.
వామనుడిగా వచ్చి అభితి ఆదరణ చూరగిన్నాడు.

రామయ్యగా అవతారంచి కౌసల్య పొత్తిజ్ఞలో ఆడుకున్నాడు.
బక తల్లి వాత్సల్యం సలపోదనుకున్నాడో హిమో.. కృష్ణమూర్తిగా
పుట్టి దేవకి, యశోదల గారాలపట్టి అయ్యాడు. ధైవాన్ని సైతం
అబ్బి రఫరిచే లమ్ముతత్త్వం అమ్మబి. అందుకే సృష్టికి ప్రతిసృష్టి చేసే
అమ్మకు తొలి వందనం అంకితమిచ్చారు.

మాతృవందనం

నేడు
మాతృబినోత్సవం

పద్మ కీర్తనం

గ

ర్ఘవాసం దుర్భాగం అని చెబుతుంది పురాణ వాజ్ఞాయం.
పాపపుజ్యాల లెక్కలు తేల్చుకొని ఉ గర్జంలో పడగానే ఆ జీవి
తల్లడిల్లుతాడట. తనను మోస్తున్న తల్లి నమమాసాలూ పడే యాతన
కన్నా.. గర్జపు శిశువు అనుభవించే వేడనే ఎక్కువట! పూర్వజన్మ
వాసనల వల్ల మళ్ళీ పుట్టుడానికి అనుక్కణం జంకుతుంటుందట! అమ్మకు
కాన్ను కాగానే.. బీడ్ల ఏదుకు మొదలు. బొడ్డు వేగ తెగడంతేనే కొత్త
జన్మ ప్రారంభం. జన్మాశ్చ ఖాధలన్నీ.. అమ్మ చేతి స్వర్ఘతో మాయం.
మాతృమూర్తి తనను గుండెలకు హత్కుతున్న క్షణంలో శిశువు హమ్ముయ్య
అని ఈపిరి తీసుకుంటుంది. అమ్మ స్వర్ఘ మహిమ అది. ఈ లోకానికి
తొలి వాకీలి అమ్మే! అమ్మ చల్లని మాపుతోనే ఘరో మేలైన జన్మ
మొదలవుతుంది.

అమ్మతానికి, లర్ణుజు లసలు పేరు అమ్మ
అనుభూతికి, ఆర్థ్రతక అనవాలు అమ్మ
ప్రతి మసిపుటుకుకే పట్టుగొమ్మ అమ్మ
శఱీలోకమనెడి గుడిజేరగ తిలివాకిలి అమ్మ

అమ్మ గొప్పదనాన్ని చెబుతూ సహస్రావధాని మాడుగుల
నాగపటిశర్పు రచించిన పద్మమిది. ఇందులో ప్రతి పాదమూ ప్రపంచాన్ని
అమ్మకు పాదాక్రాంతం చేస్తుంది. ‘ఈ లోకంలోకి ప్రవేశించడానికి
తిలివాకిలి అమ్మ’ అన్న ప్రయోగం ఈ సుకవి మాతృమూర్తి చేసిన
సిస్టైన నమస్కృతి!

తల్లి పెంపకం ఎంత ఇంపుగా ఉంటే పెల్లల పెంపు అంత సాంపుగా
ఉంటుంది. ఆర్యాంజ అలాపాలనా సంకరుణ్ణి... ఆదిశంకరుడిగా,
జగద్గురువుగా తీర్పుదిద్దింది. ప్రపంచంలోనీ ఏ బంధునికి చిక్కుబడని
శంకరాశార్యులు అమ్మకు మాత్రం కట్టుబడ్డాడు. సన్యాసిము
నియమాలు పక్కనపెట్టి అవసాన దశలో ఉన్న తల్లి చెంతకు
చేరుకుంటాడు. తనకు జన్మనిచ్చి, బుద్ధినిచ్చి, లోక కల్యాణానికి
పురిగొల్చిన తన మాతృమూర్తి తానే స్వయంగా ఉత్కర్షియలు
నిర్వహిస్తాడు. ఈ సందర్భంగా తన తల్లిపై మమకారంతో శంకరులు
చెప్పిన ఐదు శ్లోకాలు ‘మాతృపంచకం’గా లోక ప్రసిద్ధి చెందాయి.

